

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMEGO NIEWPISANEGO DO REJESTRU ZABYTKÓW

1. Nazwa

HISTORYCZNY UKŁAD RURALISTYCZNY WRAZ Z TERENEM,
NA KTÓRYM ZNAJDUJE SIĘ ZNACZNA ILOŚĆ ZABYTKÓW
ARCHEOLOGICZNYCH

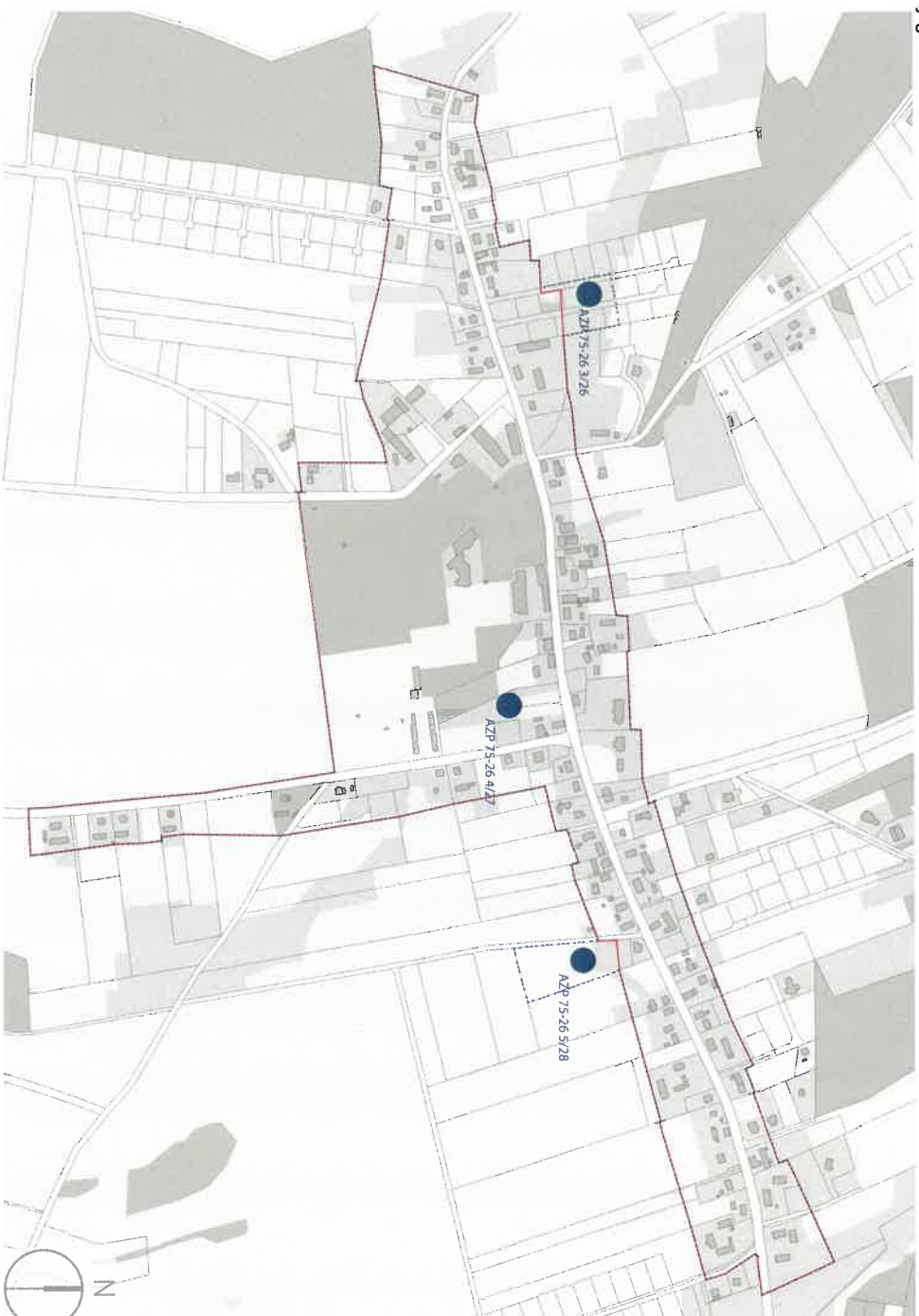
2. Czas powstania

1288 r.; XX w.

3. Miejscowość

B A G N O

9. Materiały graficzne

4. Adres (ulica, nr posesji)

OBSZAR WSI

5. Przynależność administracyjna

Województwo dolnośląskie

Powiat trzebnicki

Gmina Oborniki Śląskie

6. Współrzędne geograficzne

51°20'19"N 16°49'10"E

7. Użytkowanie obecne

MIESZKALNE, ROLNICZE

8. Stan zachowania

4

granica historycznego układu ruralistycznego

obszar, na którym znajduje się znaczna ilość zabytków archeologicznych

rysunek w skali 1:5 000 w załączniku nr 1

10. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie

Nazwa wsi:

1288 r. Hennigesdorf, 1308 r. Heynrichstorf, Bagino, 1353 r. Henzendorf, 1376 r. Henzindorf, od XVIII w. do 1945 r. Heinzendorf

Historia wsi:

Pierwsze wzmianki pochodzą z końca XIII w., jednak dopiero w końcu XIV w. znani byli właściciele ziemscy oraz majątek. Do 1619 r. majątek był w posiadaniu rodziny von Lamberg. W 1353 r. w księgach wymienia się plebana, co świadczy o obecności kościoła w obrębie wsi, choć pierwsze źródła o nim wzmiankujące pochodzą z 1376 r. Poza 2 domami, należącymi do kapłana, wieś lokowana na prawie niemieckim posiadała sołtysa, działał tu również folwark, a liczba domów wyniosła 26. Przez sto lat, do 1718 r. majątkiem zarządzał ród von Schreiberstorf, następnie wymieniana jest Eva Catharina von Roth, w 1719 r. Johanna Frederika, żona Henryka Seher-Thoss. Za barona zainicjowano budowę barokowego pałacu, ukończoną w 1734 r. W 1756 r. majątek należy do Johanna Rudolfa Seidlitz, możliwe, że za jego czasów założono początkowy, barokowy ogród przy pałacu, datowany na środek wieku. Na ten okres przypada również budowa barokowego kościoła. W 1766 r. dobra przechodzą na rodzinę Posadowskich, w 1781 r. von Schlabrendorf, w 1783 r. von Schönau und Beuthen. W 1785 r. na obszarze wsi znajdowało się 45 domów, kościół katolicki z plebanią, pałac, folwark, 2 budynki szkolne, 2 wiatraki i młyn wodny. Liczyła 421 mieszkańców. W 1788 r. majątek stał się własnością Schlichtingów, W 1845 r. liczba mieszkańców zwiększyła się do 644, powstał również browar i cegielnia. Później na krótko dobrani zarządza w 1850 r. Gustav Kiessler, w 1867 r. Eduard Büsing, a od 1905 r. stanowią własność Georga Kisslinga, który w 1909 rozpoczyna rozbudowę i przebudowę pałacu. Kissling odpowiada również za budowę kościoła w stylu neoromańskim z 1906 r., postawionego na miejscu XVIII-wiecznej świątyni, zburzonej w 1900 r. z uwagi na zły stan techniczny. W południowo-zachodniej części wsi zachował się cmentarz.

Zespół pałacowo-parkowy

Położony po południowej stronie drogi do Osolina, w części centralnej wsi. Wyznacza się część najstarszą - północną z zabudowaniami folwarcznymi oraz stawem o nieregularnej linii brzegowej, część reprezentacyjną – barokowy pałac z 1734 r. rozbudowany o aneks z początku wieku XX, a także dziedziniec wraz z zespołem bramnym i park, położony po południowej stronie od pałacu, któremu w II poł. XIX w. nadano charakter ogrodu angielskiego.

Stanowiska AZP:

AZP 75-26 3/26 osada XVII-XVIII wiek

AZP 75-26 4/27 osada XIV-XV wiek okres nowożytny

AZP 75-26 5/28 osada XIV-XV wiek okres nowożytny

c.d. w załączniku nr 2

11. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

12. Opracowanie karty ewidencyjnej (autor, data i podpis)

80.

Pazdziernik 2022 r.

Małgorzata Korczyńska